

μὰ πιστόλα δάνασι μου
νὰ τὴν ρίζω 'στὸν αἶρα.

Θέλω φόνους, θέλω θρήνους,
καὶ βρογαίαι καὶ βρογγῶ...
ἦρας εἶμαι σὰν κι' ἐκείνους.
ἔπου β'ρίσκεις 'στὸν Οὐγγῶ.

Τράβα 'πίσω παρκατικά,
μὴ μὲ σέρεις, μὴ βραφέ,
εἶμαι Μάρικς, Τιτίκας,
Φασουλῆς Ἐξωλόραξ.

'Όλο στασεις μαγαριῶ
καὶ μετώρας πισῶ,
ἱπαναστάσι γυριῶ
κι' ἄδερράγκια ζητῶ.

Μπαῦμα καὶ μπουῖο εἰς τὸν αἶρα,
μὲ τὸν Περικλῆ μωλλόνω,
καὶ μὲ κόκκινη παντῆρα
'στὸ μπαλλόν μου στηλιῶ.

Πρίτε 'στὰ ρώτα τῆς ἡμέρας,
πρῶτε 'στὰ σάββα τῆς νυκτός,
νὰ θελώση τοὺς αἰθίρας
στακτιν, βόχρα, κορινιακός.

Βλέπεις φέρω ποὺ τὴν 'πῆρα;
ἔμοι σὺ, καλὴ κλητῆρα,
ποὺ μὲ 'μέρα νὰ χερῆς
δ,τι θέλεις κι' ἀγροφῆς,
μὴ τὴν ραχτῆ μου βαρῆς,
'στὴν κητώγα μὴ μὲ πῆξ.

Οἶκτον λάβει καὶ γὰρ 'μένα
τὸν στωγὸ τὸν φαμελίτη,
κι' ἄσε με νὰ πῶ σπῆτι
μὲ τὰ χέρι μου λυμένα.

'Δσ.— Τράβα, χωρὶ φαρούτη
καὶ ψευτοφειτῆ,
'μπρός 'στὸν Ἄνακριτῆ
ν' ἀρχίσω τὸ λεμποῦτι.

'Ἐμπρός μὲ κι' μ' ἔμένα
καὶ μὴν παραγέλας,
κι' ἄντρα ρουσκωμένα
'στὸν νόμο μὴν πουλῆς.

(Ἐἶπεν αὐτὰ, καὶ ἀλύπητα τὸν Φασουλῆ τὸν δέρνει
κι' ἔμπρός εἰς τὴν Ἄνακρισι μὲ τῆς κλωτσιῆς τὸν σέρνει).

Ὁ Φασουλῆς συνομιλεῖ μὲ τὴν κυριαν Φασουλῆ.

'Ο Φ α σ.— Ὁ κύρ Γεωργῆς εἶμ' ἐγὼ,
ποὺ μὲ ἔβροντο πολλοί,
ποὺ πολλὰ φιλολογῶ
καὶ μὲ λένε Φασουλῆ.

'Ὁ κύρ Γεωργῆς εἶμ' ἐγὼ,
ποὺ σὰν ἔλαθ καρναβάλι
κι' ἄρχινου οἱ τραλλομαπαλοῖ,
πρῶτος γὰρ χορὸς σεριῶ,
καὶ πρὸς οἱ τὴν Γεωργηνά μου
τραγουδοῦ τὰ βόσανά μου.

Κυρῆ Γεωργηνά, 'στὸ πῆδι
σῆμο πᾶσι μὲ γαρῆ,
κι' ἀρῆρατὸ τὸ Τριῶδι
μὲ καθένα μασοκαρῆ.

Κόττα πῶς πηδῶ σιμά σου
καὶ γὰρ μπάλους ἔτοιμάσου,
κι' ἂν καὶ φλίτω κῆπος σπύρου καὶ θυρακίλους τοὺς καιρούς,
μὰ κι' ἔφέτος σὰν καὶ πέρου θὰ λακίσω 'στους χορούς,
κι' ἂν ξανῆρασι 'στὴν Κρήτη φρονῶ καὶ σραγῶν ἄντρα
μὰ δὲν ἔβω μὲ πιντῆρα.
Νὰ μὲ μῆλη; καὶ γιὰτι;
ὁ χορὸς καλὰ κρατῆ.

'Ὡς εἶδῶ δὲν εἶχανε θρήνος, κῆτε βρόντος μῆτε βῆλι,
καὶ τὸ μάτι κάθε ντόμας εἶναι λαζῶς καὶ πιστόλι.

'Ἡ Φ α σ.— Τὸ Ρωμῆτικῶ, κύρ Γεωργῆ, σὰν καὶ πέρου θὰ γλεν-
μὰ κι' ἐγὼ σκοπαῶ 'φέτος νὰ τὸ ρίζω 'στὸ μεθύσι. [τίσῃ,

Τώρα πῆλον Ρωστικῆ
κυβερνῶ πολιτικῆ,

καὶ θὰ γίνο ἔρα Ρούσσα, καὶ θὰ πῶ 'στὸν Περαιῆ
μὲ τοὺς Ρούσσους τοὺς μπαρῆδες νὰ γλεντίσωμα παρῆ,
καὶ θὰ πῶ καὶ θὰ πῶ καὶ θὰ σούρωμα σπουῖ
ἄγως δῆρα νὰ μὲ μῆλη τὴ καθῆνας θὰ μου 'πῆ.
Μὰ δὲν ξέρεις τώρα πῶς τοὺς Ρούσσους ἀγαπῶ...
χῆς προχθῆς εἰς τὸν Περαιῆ 'πῆρα ἄγως νὰ 'στὸ 'πῶ,
κι' ἦρα κάποιον κατῆ Ρούσσα καὶ τὸν 'πῆρ' ἀμῆσως μπράτσο
κι' ἀρχινίσωμα σουλάτσο.

καὶ μοῦ 'ρώναζαν γυναίκασι καὶ μαγγῶπατα τρελλά:
σκαρὰ Γεωργηνά, τὸν Ρούσσο σπρίκον, βόστα τον καλάθ.

'Ο Φ α σ.— Γεωργηνά μου Φασουλῆνα, μὴ μοῦ στρίβῃς τὸ μπαλλῶ,
μὴ μὲ βῆρας εἰ μπαλάδες,

κυρῆ Γεωργηνά μεθύστρα, θὰ σὶ πέρουν 'στὸ φίλδ
γεγονοῦσι καὶ μαχαλάδες.

Κυρῆ Γεωργηνά γυριστῆρα, κυρῆ Γεωργηνά ὑπεκροῦ,
θὰ γενῆς πομπῆ τοῦ κῆσου μοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ,
κυρῆ Γεωργηνά, νὰ λείψουν τὰ μεθύσια τὰ πολλὰ,
κυρῆ Γεωργηνά, σοῦ λέω δὲν στεκίματε καλὰ,
καὶ ταυτῆ μου κάθε τίσο, κυρῆ Γεωργηνά, βουδῶζον
σὰν νὰ μῆχανε τρεῖς-τέτα μὲς 'σ'αὐτὸ καὶ ξερωῖζον.

'Ἡ Φ α σ.— Ἡ Ρωσοῖα μῆναι βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης
κι' ἂν δὲν εἶσαι τώρα Ρούσσος μὲ πιντῆρα δὲν σημαίνει.
Μ' ἔνα νεῦμα τῆς Ἀρκοῦδας ἄλ' οἱ κόκοι πᾶν ἀδικῶς,
τρῶγε Ρούσσικας τακούσικας, πῆν βότκα σὰν Μουσίχως,
κι' ἐπῶ τώρα μὲ τοὺς Ρούσσους ἢ γυναίκα σοῦ θὰ πῆνη
ρίζε το καὶ σὺ 'στὸ γλεντι, κύρ Γεωργῆάχῃ μου τσακπῆνη,
γλυκοπαλάξε μὲ τούταις τῆς Ρωμῆτικῆς τῆς κουτομπούλας,
μὰ κινῆγα καὶ τῆς Ρούσσαις, τῆς ἀφροῦταις τῆς φραντζόλαις,
ποῦναι τρεῖς-τέτα διαλεκτὰ
κι' ἔχουν κρῆτα σερικτὰ.

'Ο Φ α σ.— Πᾶμε τώρα νὰ σκαρῶμασι τὴ θὰ κάνωμε κι' ἔφέτος
καὶ παρῶν εἰς τὰς συσκῆσις ἄς 'δρεθῆ κι' ὁ Περικλέτος.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Αντινοῦ τοῦ Μανούσου, ποὺ πολλὰ κι' αὐτὸς ὑπέστη,
δύο τόροι ποτημάτων
ἄλλοις λυρακοῦταιων,
τυπωθέντες κι' ἐκδοθέντες φιλοκλίμας ἐν Τεργεστῶ.

'Όραι Σχολλῆς, θελίον λαμπρὸν βλαστῶν,
'Ἀεληγητάδου πρῶτος μὲ γράμματα καὶ νοῦ.